

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **V.H.**
skazanego z art. 189a § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 grudnia 2025 r.,
wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

**odmówić wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego
we Wrocławiu z dnia 7 listopada 2023 r., sygn. akt III K 134/23,
zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia
12 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 94/24.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 7 listopada 2023 r., sygn. akt III K 134/23, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 94/24, V. H. został skazany za przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. i art. 204 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za które wymierzono mu kary jednostkowe pozbawienia wolności i karę łączną w rozmiarze 7 lat pozbawienia wolności, a także orzeczono środki z art. 45 § 1 k.k. i 46 § 1 kk.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońców skazanego, w której postawiono zarzuty obrazy prawa procesowego – art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. oraz prawa materialnego – art. 197 § 1 k.k., wnosząc na tej podstawie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu. Odpowiedź na kasację złożył prokurator, wnosząc o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Kasacja zawierała ponadto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonych wobec skazanego kar pozbawienia wolności oraz zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu Najwyższego nie zasługiwał on na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy posiada uprawnienie, by wstrzymać wykonanie orzeczenia, którego dotyczy wniesiona kasacja. Należy jednak podkreślić, że jest to rozwiązanie o charakterze fakultatywnym, a nie obligatoryjnym. W praktyce, Sąd Najwyższy korzysta z tej możliwości bardzo ostrożnie i tylko w wyjątkowych sytuacjach. Zasadniczo, podstawą do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku jest stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Taka sytuacja ma miejsce, gdy już wstępna analiza akt sprawy oraz argumentów podniesionych w kasacji wskazuje na istnienie oczywistych i rażących uchybień w prawomocnym orzeczeniu, które są na tyle poważne, że ich naprawa jest niemal pewna. Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma na celu zapobieżenie dalszym, często nieodwracalnym konsekwencjom jakie mogą wynikać z jego wykonania.

W ocenie Sądu Najwyższego w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające wstrzymanie wykonania wyroku. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia, które zapadnie po rozpoznaniu kasacji, stwierdzić trzeba, że wstępna analiza postawionych w niej zarzutów nie daje podstaw do stwierdzenia już na obecnym etapie postępowania kasacyjnego oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak jest zatem podstaw do zastosowania instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.

[WB]

[a.†]